

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frrtal fizethetnek elő; féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az

ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ,
a lap szellemi részét illető közlemények az
ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ
czimzendő.

A hirdetési díjazabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János**; **Berde Aron**, **Szabó Sámuel**, **Szentgyörgyi József**, **Vörös Sándor**,
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos**.

Tartalom: Visszapillantás az erdélyi gazd. egyesület tavali kiállítására. Veress Ferencz. — Szőlészet. Szentgyörgyi Lajos. — Az áltajásokról. Grubicy Gézya. — Egyesületi mozalmak: Vál. ülés április 4-én. — Egyveleg: Közgyűlés. Kolozsvári határrendezés. Selyemhernyó tenyésztés. Debreczeni iparműkiállítás. Gyászhir. — Vidéki gazd. tudósítás: Szilágy-Somlyó. — Üzleti heti szemle — Piaczi árak — Hirdetések. —

Visszapillantás az erdélyi gazdasági egyesület tavali kiállítására.*)

Midőn részvételre a felszólítások mindenfelé kiküldettek akkor a felett, ha valjon sikerülend-e a kiállítás s meg fog-e felelni az igényeknek nem csekély aggodalma vala a végrehajtó bizottságnak és méltán, mert nálunk rendszeresen az a szokás, hogy csak az utolsó napokra szoktunk halasztani mindent. De miudezek és a rendezésre adott nem egészen öt napi idő rövidsége mellett is nyugodt öntudattal sikerültnek volt mondható, a látványosságot illetőleg is. Kiállításunkkal egyik fő feladatunk volt megtudni, hogy az 1879—80-iki tartós kemény tél minő gyümölcsfajokban tett legkevesebb kárt; továbbá az, hogy e fajok kiállításával gyümölcsész gazdáink megismerkedvén, kiválaszthatassák a nemesebbeket és annak idejében ezeket kereskedési czélból nagyban tenyészthessék. Hogy gazdasági egyesületünk e buzgó törekvésével — mely hazai gyümölcsészetünk általánosítására irányul — mennyiben értünk célzt, azt egyszerű felfogásom és e téren tett eddigi tapasztalataim szerint lehető röviden elmondom.

Gyümölcs stb. kiállításunk azon több ízben felhozott állítást, hogy „hazánk erdélyi része kiválóan alkalmas a gyümölcs-tenyésztésre“, meglepően igazolta, mert néhány kevésbbé ismert fajt kivéve az általában ismertek és ezek közt különösen a hazaiak, a maguk pompájokban, többnyire ott diszelegtek

*) E jeles cikk közreadását tőlünk nem függő akadályok késleltették.
Szerk.

mind. Ebből csak az tűnik ki, hogy mezei gazdaközönségünket a gyümölcsnek kereskedési czélból s nagyban való tenyésztésétől még a legsanyarubb időviszonyok sem rettenthetik többé vissza. A végrehajtó bizottság az idő rövidsége s helyszüke miatt is — miután a bíráló bizottság műveletein már túl volt, — a tárlat összes alma kirakatából 30 ismertebb hazai, legtöbbször erdélyrészi fajt külön állított ki közszemlére; e fajok, kevés kivétellel, tulajdonságaiknál fogva kereskedésre is alkalmasok. Hol van még oly országrész, mely annyi hazai őszalma-fajban bővelkednék, mint ez a kis Erdély? és mégis mi lehet annak oka, hogy e nagy értékű kincs mind ez ideig nem értékesített?

A hazai fajok nevei ugyanazonságának tisztázására és rendezésére ez öt-hat napi kiállítási időtartam nem volt elég, az anyagalmaz roppant nagyságánál fogva két-három év nem elegendő annak feldolgozására, vagy ha igen, akkor is csak úgy juthatni kielégítő eredményhez, ha bizonyos rendszer szerint történik a művelés, a mire alább vissza fogunk térni. A fennebbi 30, legtöbbször erdélyrészi almafajon kívül hazaiakból és külföldről beszármazottakból 38 oly almafaj állított ki ismét külön, melyeket kitünő jó tulajdonságaiknál fogva gazdasági egyesületünk régóta ajánl általános tenyésztés végett. Minden kiállított fajt helyi körülmények szerint nem ismervén, épen nem állithatom, hogy a tárlaton az 500-at meghaladó almafaj között ne lett volna még sok olyan, melyet szintén ajánlhatunk volna, mert ha azokat mind ismerni akarjuk, igen sok tanulni valónk lesz a jövőben. Midőn gazdasági egyesületünk évekket ezelőtt általános tenyésztésre a már sokszor felemlített 60 faj almát s ugyanannyi körtét országszerte ajánlotta, úgy hiszem ezzel nem kívánta azt, hogy minden gyümölcsész gazda különösen olyan, ki kereskedési czélból nagyban szándékozik termelni, 120-féle alma- és körtéfajt telepítsen kertjébe, hanem azokat — sok évi tapasztalások után, sok száz közül mint kitünő jókat kiválasztván, tulajdonságaikat leírván — csak ki-

sérletképen alánlotta a gazdaközönségnek. A kinek nincs sem kedve, sem hajlama gyümölcsfajokat gyűjteni s azok tulajdonságait tanulmányozni, hanem csak haszonért termel, annak 15-féle alma és körte bőven elég kísérlet gyanánt s ha azokból csak 6—6 vagy éppen 3—3-féle mutatkoznak a helyi körülmények szerint minden tekintetben kitünők jónak; az a gazda, sőt azon vidék minden gyümölcsstermelője is elérte czélját, mert kereskedési czélból való termelésnél nem sokféle s különböző időben érő faj után kevés, hanem csak néhány s egy időben érő faj után sok gyümölcsstermés jövedelmező; e gyümölcsök azután minden kitünőségük mellett még messze piacokra is szállíthatók legyenek. És az 1879—80-iki tartós kemény tél daczára ilyféle fajgyümölcsöket — nagy örömeinkre — csaknem minden kiállítónál lehetett találni. Azonban kellő tájékozhatásunk tekintetéből nagy szomorúságunkra volt az, hogy — mondhatnánk talán — részvétlenségből Erdély nem minden vidéke mutatta be gyümölcsseit; mert pl. Hátszeg daczára annak, hogy bőven termő gyümölcs-vidék, éppen semmit sem küldött, vagy talán az a vidék, esetleg egész Hunyadmegye ismeri már azon gyümölcsfajokat, melyeket a legnagyobb sikerrel termelhet? Ha ismeri, akkor boldog!... Mi csak most, e kiállításunk alkalmával láhattuk azon fajokat, melyek még a legsanyarubb időviszonyokban is meghozták bő termésüket. Ezek szerint minden gyümölcsészettel foglalkozó mezei gazda tájékozhatta magát, hogy saját vidékén, mely fajokat tenyésztesse a leg-sikeresebben; a gyakorlati haszonkerteszetet üző pedig a 38 külön kiállított különleges alma közül kiválaszthatta azokat, melyek szemének leginkább tetszettek s a melyek eddig különben becses gyűjteményéből hiányzottak, mert az a 38-féle különleges alma nemcsak szemnek szép, hanem belső becsé is nagy s a mi fő — néhány kivétellel — csaknem minden kiállító gyümölcssei közt lehetett olyakat találnunk. De lássunk névszerint is azok közül néhányat:

1) Kék alma — hamvas muskotály — őszi; hüvös helyen eltart januárig; ez nemcsak konyhán és asztalon egyaránt becses, hanem a hidegebb vidékeken, hol a szőlőt már nem lehet tenyészteni, borszürésre is kiválóan alkalmas és miután a potyolt helyen nem annyira rothad, mint inkább taplósodik, messze piacokra szállítható.

2) Szász pap alma, téli; kereskedésre ez is alkalmas.

3) Batul alma, ismert kitünőség, mindenre felhasználható.

4) Ponyik alma hasonlóképen méltó hirnek örvend.

5) Szacsvai fehér tafota alma, téli, tulvékony haja miatt távoli piacokon nehéz vele kereskedni.

6) Jeges tányér, téli, kitünő gazdasági alma, nagy gyümölcs kereskedésre is alkalmas.

7) Bánffy Pál, ez a leghosszabb ideig eltartható becses almánk, mellyel nagy kereskedést üzhetnénk.

8) Török Bálint, (Piros stettini), ismert jó tulajdonságú gyümölcs, borszürésre is használható.

9) Champagnei reinette, ismert jó gyümölcs.

10) Bauman piros reinette, kitünő jó asztali és gazdasági gyümölcs, kereskedésre való.

11) Kanadai reinette, (Párisi rambour-rajnette) nagy alaku, kitünő asztali és gazdasági alma.

12) Angol kórodai reinette, (Reinette de Sike-house), ismert kitünőség.

13) Angol arany parmán, mint igen jó alma ismeretes.

14) Parker kormos — peppin — ez és a kórodai reinette az eddig ismert boralmak legkitünőbbje. Hanem, mint minden szürke reinette vagy boralma, ugy ezek is hamar elfonnyadnak, a minek ugy vehetjük elejét, hogy korán nem szedjük le s azután sötét, hüvös helyen tartjuk.

15) Gyöngy kormos (Carmelita reinette) ismeretes.

Ez a tizenötféle alma, minthogy majdnem minden kiállítónál meg volt, általában minden vidéken tenyésztésre méltónak bizonyult be. Ezeken kívül, melyek csak a 38-féle különlegesség közül választattak ki, van még néhány nem annyira csemege, mint inkább csak konyhára s kereskedésre való hazai becses almánk; ezek ugyancsak minden kiállítónál meg voltak és azért a nagy mértékben való tenyésztésre szintén méltók, különösen azon vidékeken, hol eddig az éghajlat és a talaj kedvezetlensége miatt becsesebb fajt nem termesztettek.

Ilyenek:

1) Sóvári alma, hüvös helyen január végéig, sőt még tovább is eltartható; ez a becses hazai gyümölcs olvadó puhasága s eléggé érezhető kellemes zamatajért csemege almáink közt méltán foglalhat helyet.

2) Őszi selyem alma.

3) Őszi selymes tányér.

4) Bécsi párizs.

5) Zöld vagy Lokody párizs.

6) Marosszéki hosszuszáru párizs.

7) Legszebb párizs. Ez a négy párizs alma terjedelmes családja közt a legjobb s a kényesebb izlésűek szerint ha nem is mondhatók csemege almáknak, azért szépségük mellett még az a ritka jó tulajdonságuk is van, hogy potyolt részük nem rothad — mint sok más fajnál, — hanem megtaplóssodik s így döcögő szekéren is messze elszállítható.

8) Fekete — szebeni — tányér alma. Ezen becses fajjal éppen oly nagy kereskedést üzhetnénk, mint Kecskemét és vidéke pogácsféle almáival, sőt még nagyobb, mert a mi hazai fekete tányérunk azoknál szebb s a mi fő, hasonlíthatatlanul jobb elannyira, hogy azokhoz képest nemcsak kitünő gazdasági gyümölcsnek, de még csemegének is beillik.

9) Piros gyógyi. Ennek a fajnak s különösen a csikos gyógyinak kiváló becsülői lehetünk, miután a mint tudjuk ennek fái Gyógy községben saját maguk gyökerein táplálkoznak, vagyis nem oltatnak, hanem nemes gyökerűek. Vajjon Fel-Gyógy helység tudja-e mily nagy kincsnek birtokosa? ha tudja, akkor a gyógyi csikos alma gyökéjéből nemcsak elhanyagolt kerteket alkothat, mint ma, hanem viruló erdőket, melyeknek áldott gyümölcsseivel akár egy egész gyümölcsöt nem termelő országrészt is eláraszthatna idővel.

Ezek után még néhány oly kitünő becses fajt kell megemlítenem, melyeket ha nagyobb kiterjedésben ismertek volna, azt hiszem, hogy kiállításunkban nemcsak itt-ott, hanem mint a fennebbi fajokat minden kiállító gyümölcsei közt láthattunk volna. Ilyenek:

- 1) Drap d'or.
- 2) Schönbrunni reinette.
- 3) Ananász reinette.
- 4) Orange peppin (Cox.)
- 5) Blenheimi peppin.
- 6) Calvil du Roi (Londoni peppin.)
- 7) Casseli nagy reinette.
- 8) Gásdonki arany reinette.
- 9) Ádám parmán.
- 10) Borsos (fűszer) alma.
- 11) Schmecketer, Erdély izletes almája.
- 12) Muntineszko.

Ha Veresmart s az a vidék, honnan e két utóbbi kiállításunkba küldetett, semmi mást, csak ezeket termeli ott helyben és vidékén, gyümölcészeti téren elérte célját, mert a termelőknek kiszámíthatatlan jövedelmi forrást biztosított.

Ha ez utóbbi kilencz fajt is minden kiállítónk gyümölcsei közt láthattuk volna, örömmel mondhattuk volna el: Ime sok jeles hazai almafajaink mellett a legműveltebb országok legkitünőbb gyümölcsfajait is bírván ez országrész, e szakba vágó szorgalommal egyesült tudomány által alkotott gyümölcészettünk — első időszakának befejezése után — haszonkértészet üzésével kiaknázásához foghatunk. De míg az a boldog idő eljön, a melyben ezt elmondhatjuk, addig is azok a fajok, melyek csaknem minden kiállító gyümölcsei közt megvoltak bőségesen elengedők arra, hogy a nagyszerű műveléshez fogjunk; azon nagy műveléshez, mely arra irányul, hogy hazánk kopárabb vidékeit és azon helyeit fásítsuk be, melyek birtokosaiknak most még a rájuk rótt terhes adót sem hozzák be. Így talán majd elérjük azt, hogy mindinkább szegényedő népünk boldogabb időszakba jutván szeretett kedves hazánk valódi gyümölcserkerti alakuland; ennek kivételére nem annyira pénz, mint inkább egyetértéssel párosult akaraterő s a mi legfőbb egymás iránt feltétlen bizalom és szeretet kívántatik. —

(Vége köv.)

Szólószet.

Ne vegye rossz neven senki, ha most a szőlőmunkák legelseje alkalmával én is hangot adok egy s más tapasztalatokon alapult nézetemnek. Hogy ezt teszem több körülmény parancsolja. De különösen provokálva érzem magamat azon különböző vidékeken szokásos mütétek egyremásra hangsúlyozása által, melyek szerint eligazodni tulajdonképen teljes lehetetlen olyan énféle emkernek, ki az ugynevezett „erdélyi művelést“ alkalmazom s ebben is azt az eljárást, mely csekély véleményem szerint leginkább megközelíti az „igazít“.

Nem vagyok azon szerencsés helyzetben, hogy in praxi ismerkedhessem meg hazánkban divó legió szőlőszeti fogásainkkal, hogy úgy szóljak figuráinkkal, de látva azokat, kik ezt

kötelességükből folyólag tehetik s kell hogy tegyék s még sincsenek tisztában magukkal: önkénytelenül arra a gondolatra bukkanok, hogy bizony-bizony mégis nehéz egy mesterség az a szőlőszeti tudomány, kivált gyakorlati szempontból tekintve!

No, de táplál a remény, hogy pár év alatt vándortanáraink (cserésen meg-meg jelenve az ország különböző kerületeiben), csak betanítanak minket arra a tavaszi metszésre, nyításra stb.-stb., melyeket legelső tavaszi munkául tüntetnek föl, mint általánosságban már elfogadott teendőket. Különben hihető s bizonyosul úgy is van, hogy e munkálatok helyi érdekűek; — már, hogy aztán van-e rátió benne vagy nincs, azt reflexio nélkül is megítélheti a gondolkozó fő. Megfosztani a külléggel közvetlenül érintkező szerveitől tőkénket egészben vagy csak részben is; tessék kádenciát mondani rá!

Elég az hozzá, hogy nálunk egyik sincs szokásban. Főkép az elsőt nem is tarthatjuk egyébnek, mind gondatlan növény gyilkolásnak, melynek megnyílt sebein omlik a drága vér, mit áldott plántánk oly természetszerűen dolgozik vala föl rendeltetése céljából, ha „szép a pái“ (talán épen hanyagság miatt elkésve az őszi metszéssel) az illető vidékek lakóinak e barbarizmust nem örökítik meg maguk körében.

Fáj az ember szive — lelke, midőn ilyeket olvas! Hát ha még látnók?! Mi ősszel metszünk s daczára annak, hogy a metszések jóformán beheggednek, mégis keseregnek — könynyeznek — drága plántáink s ha pedig megtörténik, hogy vagy egy szál vessző eltörik, vagy megpattan, nincs vége-hossza a nedvvesztésnek, mely sokak állítása szerint, ha más kárt nem is okozna, de azt a figyelő szőlész tapasztalhatta, hogy a leszárgó nedv a rügyeket töukre szokta silányítani.

Természetesen annál nagyobb mérvekben szokott a vérvesztés történni, minél bővebben van telítve csapadékkal a szőlő talaja. A mely miatt most már épen nyakig usznak kedvelt plántáink.

Oh mint várják virradatukat! De mily nyugtalanok is gyöngéd ápolóik e borzasztó esős időjárásban. Mi azonban, kiknek már sikerült a „kihajtást“ elvégezni, vigasztalásukra mondhatjuk tisztelt társainknak, hogy még semmi sincs elveszve, még nem történt a vesszőkkel semmi baj. A mi a teletést illeti, igen jól történt, semmi megpusztulásféle nem bántotta tőkénket.

Azonban némi aggály tölti el keblünket a miatt, hogy kivált lapályosabban fekvő helyeinken tulságos a vízbőség, annyira, hogy a kihajtással együtt járó karózáskor nem egy kihuzott karó lyukjából ömlött föl a földárja. S pedig tudva levő dolog, hogy a szőlő képesebb eltűrni még a tul szárazságot is, mintsem agyon itattassék. Hanem hát talán már csak megváltoztatják e körülményt ezek az ujkori időjósok, időrendezők?!

Hogy a nálunk még alig megkezdett szőlők kihajtásának utókövetkezményei nem kecsgethetnek semmi jóval, gondolhatni abból, hogy az ily sárban véghez vitt taposás által a föld annyira megkérgesedend, hogy az egész évben nem fogja jó l a d n i m a g á t. S pedig már tovább várni nem lehet, még ha — a mint mondani szokták — vén asszony hull is. Mert ha

kitalál derülni, a mit adna már a jó Ég! 5—6 nap alatt ugy megerednek a tőkék eltakart termő vesszői, hogy a kihajtással egyszersmind — részben — a szüret is megtartatik.

Mint hogy tehát nálunk se metszés, se nyitás nem divik, a kapálással pedig már a véghetetlen lucskosság miatt késnünk kell, most egyéb mondani valónk nincs, csak ismételten az, hogy siessenek szőlőtulajdonosaink a kihajtással, egyebet aztán bizzunk a jó Istenre.

Kolozsvártt.

Szentgyörgyi Lajos,

Az áltojasokról.

Mire valók az áltojasok? fogja ezen soroknak egynémely olvasója kérdezni! Hát bizony ezeknek megvan a maguk rendeltetése és haszna és pedig a következő okoknál fogva:

Ugyanis tudjuk, hogy a tyúkok és más baromfi is legjobban szeret oly fészekbe tojni, melyben már van tojás.

Hogy a tyúkok ezen szokásának a gazdasszonyok kedvezzenek, a fészekben rendszeren egy valódi tojást szoktak hagyni. — Ezen valódi tojás azután sokszor el szokott veszni, ezen tanulnak meg a tyúkok tojást enni, — pedig nem azért tartják őket, — ez gyakran bepiszkolja a fészket, mert télen megfagyván, a tojás könnyen törik el a fészekben s ha egy és ugyanazon tojást hagyjuk meg a fészekben, ez rendszeren megzapol s mint ilyen ismét igen könnyen eltörök. — Hogy tehát az ilyen eshetőségeknek elejét vegyük, használjuk a valódi tojás helyett az áltojást, belévé az azt a tyúk fészekébe; ez azután, ha el nem lopják, örökös.

De az áltojasoknak még más igen czélszerű használatuk van a kottlók kiprobálására.

Ha valamelyik tyúkunk elkottlott, bizonyára nem ültetjük meg azt azonnal azon tojasokra, melyeket általa kiköltetni akarunk, kivált ha az illető tyúkot nem ismerjük költési hajlamait illetőleg, hanem néhány tojasra próbakép megültetjük 2—3 napig s csak ezen idő után, midőn meggyőződünk, hogy kottlónk jól viseli magát, adjuk alája a kiköltendő tojasokat.

Próbatojasokul rendszeren igazi tojasok szoktak használatni, melyekben, ha megered az élet, ugyan felhasználhatók volnának még, de egyikünk sem kívánczik utánuk.

Ezen tojasok tehát rendszeren kárba mennek.

Igaz, nem nagy kár néhány tojás, de a sok kicsiből nagy lesz, czélunk pedig mentül olcsóbban termelni, mert csak így számíthatunk számbavehető haszonra.

Ezen kár kiketülésére szintén áltojasokat használunk, melyeket a kottlóttyúk alá teszünk próbára. E tojasok is örökösök.

Az áltojasok rendszeren porcelánból vannak készítve. Ezeket nálunk nem csinálják, mivel bizonyosan nincs keletük és így e cikkre nézve a külföldre vagyunk utalva. — De mivel nem szükség, hogy e tojasok porcellánból legyenek, tehát ebbeli szükségletünket a legkisebb városban, a hol esztergályos van, fedezhetjük, mert a fából készült áltojasok csakugy megfelelnek a czélunknak, mint a porcellán-tojasok. — Hogy pedig a fatojások igen kevésbe kerülnek, arra nézve csak az szolgáljon tájékoztatóul, hogy egy esztergályos egy negyed óra alatt játszva

elkészít öt tojást, az anyag itt számításban nem jöhetvén, ugyanarra, hogy egy áltojás semmi esetre nem jöhet többre, mint egy valódi tojás, e mellett azonban a szóban levő czélra nem mérlegelhető előnyöket nyújt.

(Gallus.)

Grubicy Gézya.

Egyleti mozgalmak.

Választmányi ülés 1881. ápril hó 4-én.

Tartatott alelnök Szabó József elnöklete alatt, jelen voltak: Báró Jósika Sámuel alelnök, Báró Bánffy Albert, Girsik János, Sárosy Pál, id. Bodor Pál, Filep István, Szenkovich Márton, Tóth Zsigmond, Gróf Bély Ákos, Berde Áron, Zeyk József, Vörös Sándor, Velits Károly és Gamauf Vilmos, egyleti titkár.

58. A martius hó 7-én tartott ülés jegyzőkönyve felolvasatván — a mai jegyzőkönyv hitelesítésére Berde Áron, Filep István és Sárosy Pál tagtársak kéretnek fel.

59. Egyleti pénztárnok az 1880-iki zárszámadást, rovatos vagyongkimutatást, vagyonomérleget és értékállományt adja be — a tagok között előlegesen kiosztatván felolvasottnak tekintetik és a közgyűléshez áttétetik.

60. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése az 1880-ik évi zárszámadásról és az 1881-ik évi költségvetésről — tudomásul szolgálván és elfogadtatván, igazgató választmány a maga részéről is egyhangulag ajánlja a közgyűlésnek, hogy egyleti díjnak czimén a költségvetésbe 360 frtot felvegyen, a köztelki költség pótlására pedig ezen átmeneti évben 900 forintot számtásba tegyen.

61. Az igazgató választmány által javaslatba hozott Grégoire Nélis, Dr. Lucas Ede, Bereczki Máté és id. Bodor Pál — a közgyűlésnek tiszteletbeli tagságra fognak ajánlatni.

62. A hazai gazdasági egyletek országos szövetkezéséhez való csatlakozás ügyében a közgyűlés lévén hivatva határozni — igazgató választmány a maga részéről azon véleményt terjeszti be, hogy az orsz. magyar gazd. egyesület által kidolgozott szervezet alapján a belépést nem ajánlhatja.

63. Elnök: utalva gyengélkedő egészségi állapotára, ezennel megköszönve a három éven át iránta tanusított szives bizalmat alelnöki állásáról leköszön és az új választást a közgyűlés napirendjére kitűzni kéri — igazgató választmány bár t. alelnökének lemondásáról tudni sem akar, csakis annak ismételt kérésének enged, midőn a választást napirendre tüzi, de egyszersmint szükségesnek látja egyhangulag kimondani azt, hogy az alelnök minden eddigi tettéért a szolidaritást elvállalja s erről jövőre is változatlanul biztosítja.

64. Az egylet 1880-iki működését tárgyaló titkári jelentésnek szokásos előleges meghallgatására — igazgató választmány Tóth Zsigmond és Velits Károly tagtársakat kéri fel.

65. Olvasztatik Szentgyörgyi József tagtárs beadványa, melyben az egyleti díjnak beállítását ellenzi és legfeljebb a titkári s pénztárnoki hivatalok egyesítése esetében javallaná — igazgató választmány kötelességének ismeri ugyan e beadványt

teljartalmulag a közgyűlés tudomására hozni, de egyszersmint egyhangulag elhatározza, hogy annak tekintetbevételét ajánni nem fogja.

66. A megelőzők nyomán megállapított közgyűlési napirend — elfogadtatván, a lapban közlendő lesz.

67. Egyleti szolga Bartha Imre évi 60 frt fizetés felemelésért folyamodik — a pénztárvizsgáló bizottság javaslatára mint személyes pótlék és utólagosan felveendő „szállás-pénz” czímen ezennel utalványoztatik, miről folyamodó és az egyleti pénztárnok ur értesítendők lesznek.

68. Gámán nyomda különféle nyomtatványokról szóló számlája — 31 frt 52 kral kifizetésre utalványoztatott.

69. A tagosítási utasítások és rendeletek ügyében kiküldött bizottság munkáját beadván — az pontról-pontra kimerítően tárgyalatott és tetemes kihagyásokkal elfogadtatott. A helyben hagyott szöveg megfelelő kíséző iratokkal ugy a nmlgu igazságügyi, mint a földmívelési ministeriumhoz fog tiszteletteljeaen felterjesztetni.

70. Kertészeti szakosztály tudatja, hogy a köztelek 1882-ik évi átalány költségét 875 frtban, a bevételt 1050 frtban állapította meg és kéri ezen összegek tekintetbevételével a kert iránt első sorban a jelenlegi kertésszel és ha az nem vállalkoznék, más szakértővel alkura lépni. A gyümölcsészeti bazárra nézve jelenti, hogy az évi 50 frt kezelési s 20—25 frtnyi egyszer mindenkori berendezési költségen kívül több kiadást okozni nem fog — mindkét előterjesztés helyesléssel fogadtatván, a szükséges intézkedésekre az Elnökség kéretett fel.

71. A lóavató bizottság kolozsvári kirendeltsége tudatja, hogy összel 3—400 drb jó vérű 2—3 éves csikóra lesz szüksége s ezt tudatni kéri — örvendetes tudomásul szolgálván, a megyei hatóságokkal, ménes tulajdonosokkal és lapokkal közölni fog.

72. Kolozsvári építészeti hivatal költségvetése a tervezetben átküldött gyümölcsaszalóról — egyelőre tudomásul szolgál, míg Báró Kemény szakvéleménye beérkezik.

73. Ministerium 3940. sz. alatt „A rizs meghonosítása” czimű munkát küldi meg — köszönettel könyvtárra tétetett.

74. Ministerium 39,751. sz. alatt Fekete Lajos erdészeti beszélgetéseit a hatóságok figyelmébe ajánlja — köszönettel fogadtatott.

75. Ministerium 5829. sz. alatt n. Kiss János méhészeti munkáit mint kiadásra nem alkalmasakat egy ezt indokoló tüzetes bírálat kíséretében visszaküldi — tudomásul szolgálván, igazgató választmány azon óhajlásának ad kifejezést, hogy jövőre hasonló esetekben a bírálatra felkért tagok kissé több óvatossággal és szigorral járjanak el ajánlataik szerkesztésében.

76. Ministerium különböző kísérleti vetőmagvak érkezését jelzi 6380. sz. átirata mellett — lapunkban közölni fog, a jelentkezőknek ki fognak osztatni.

77. Ministerium 189/eln. sz. alatt a neubrandenburgi majusi juhkiállítás tudatja — lapban közölni fog.

78. Ministerium 8543. sz. a. tudatja, hogy a bikatetep részére szükséges borjuvásárlások kellő kihirdetéséről gondoskodott — örvendetes tudomásul szolgál.

80. Miniszterium 6272. sz. a. az erdélyi országrészben az 1878-ik év előtt fogantatott talajjavítási munkákról értesítést óhajt — igazgató választmány legjobb tudomása szerint ily munkálatok a jelzett idő előtt az erdélyi gazdasági egylet területén fogantatva nem lettek.

81. Ministerium 9987. sz. a. a tenyészállatvásárra bejelentési ivatek küld — a jelentkezők között ki fognak osztatni.

82. Ministerium 8368. sz. a. a budapesti magvizsgáló állomás programját küldi meg — lapban közölni fog.

83. Ministerium 9665. sz. a. a késmárki vászonkiállítás programjait küldi meg — a magas óhajtáshoz képest a lapokban közzétetni s a társegyleteknek megküldetni fog.

84. Borászati kormánybiztos 348. sz. a. tudatja, hogy augustustól kezdve Franciaországban az erősen gypszezett borok behozatala tilos — lapban közölni fog.

85. Zemplénmegyei gazd. egylet a földadók helyesbítése és alábbszállítása tárgyában beadott indítványát pártolni kéri — igazgató választmány a kérés elvi helyességét elismeri, de annak a jelen körülmények között sikert nem jósolhat és azért azt egyszerűen tudomásul veszi.

86. Zemplénmegyei gazd. egylet május 18-iki kiállításának programja — köszönettel fogadtatott.

87. Budapesti gazdasági s kereskedelmi testületek a tözsdebiróság fentartása ügyében tett lépéseiket pártolni kéri — miután az ügy már országgyűlési napirenden és oly stadiumban van, hol annak kedvező megoldása bizton remélhető, az egylet a kérvényt tudomásul veszi.

88. Lótenyésztési részvénytársaság az osztalékul esett 3 frtot egy ügető-verseny díjára átengedni kéri — egyhangulag átengedtetett.

Hitelesítik:
Berde Áron,
Filep István,
Sárosy Pál.

Szabó József,
egyleti alelnök.
Gamauf Vilmos,
egyleti titkár.

EGYVELEG.

— Egyletünk közgyűlése a hó 10-én délelőtt 10 órakor folyt le a városháza nagytermében. Elnök Tisza László emelkedett szellemű megnyitójában az egyleti élet múlt évi mozzanatait röviden ismertette végezetül a közgyűlés zajos helyeslése mellett kérte alelnök Szabó Józsefet, hogy lemondását vegye vissza, mely kérést Báró Bánffy Albert külön is tolmácsolván, az alelnök azon örvendetes nyilatkozatot tette, hogy ezuttal állását még megtartja ugyan, de azon feltétellel, hogy időközben is lemondhasson, ha egészségi állapota vagy más körülmények ezt kikerülhetlenné teszik; mibe a közgyűlés megnyugodott. A titkári jelentés, a zárszámadás és a pénztárvizsgáló bizottság jelentése tudomásul szolgált, a költségvetés elfogadtatott. A tiszteletbeli tagok sorába Grégoire Nelis, Dr. Lucas Ede, Bereczki Máté és id. Bodor Pál lettek felvéve; to—

vább kimondta a közgyűlés, hogy az erdélyi gazd. egyesület a hazai gazd. egyesületek orsz. szövetségébe a jelenlegi szervezet alapján be nem lép. Az elnöki megnyitóból folyólag: az egyleti portómentesség, egy gazdasági sorsjáték, egy Kolozson felállítandó törzsgulya ügyében az illetékes helyekre felterjesztések lesznek intézve, valamint a hátralétek behajtása ismét egy külön bizottság gondjaira bízva. Miután elnök közönetet mondott az aránylag elég szép számmal összegyűlt tagoknak, a közgyűlés — melynek részletes jegyzőkönyvéf lapunk külön melléklete legközelebb hozni fogja — az elnök éltetésével eloszlott.

— **Értesítés.** Az erdélyi gazdasági egyesület titkári irodája ezentul délelőtt 9—12 és délután 3—6 óráig tartja hivatalos óráit: vásár- és ünnepnapokon délután az iroda zárva marad.

— A kolozsvári határrendező bizottság ügyében a „Kossuth-Világ” legújabb számában a következő választ olvassuk: A kolozsvári gazdaközönség 1879. évi decz. 27-én tartott nagy gyűlésén egy 18 és nem 20 tagu bizottságot választott, mely hivatva volt arra, hogy Simon Elek kir. tanácsos és akkori polgármester által a határrendezés ügyében a városi közgyűlés elébe beadott javaslatot vegye tárgyalás alá s lehető észrevételeit tegye meg s annak megtörténte után terjesszék a t. városi közgyűlés elé. Azonban a Simon Elek által beadott javaslatot az 1879. évi decz. 27-én tartott gazdaközönségi nagy gyűlés még tárgyalás alapjául sem fogadván el, a 18 tagu ideiglenes határbizottság egy ellenjavaslatot készített, mely a Simon Elekétől lényeges pontokban eltér. Ezen javaslat a t. városi tanács által tett észrevételekkel a t. közgyűlés elé terjesztetett, azonban ott nem vétetett tárgyalás alá, hanem a f. évi febr. 26-án tartott közgyűlésen t. Szász Domokos képviselő által beadott határozati javaslat szerint el lett fogadva az, hogy ez igen fontos kérdés tárgyalásába ezuttal nem bocsátkozik, hanem elrendeli, hogy az ideiglenes határbizottság által készített ellenjavaslat indokaival s a t. tanácsnak arra tett észrevételeivel együtt, kellő számu példányokban nyomattassék ki s hozassék az érdekelt gazdaközönség tudomására s annak tárgyalására a gazdaközönség nagy gyűlése mielőbb összehívandó, mely tárgyalás eredménye a t. tanács és városi közgyűlés elé lesz terjesztendő.

Kolozsvárt, 1881. ápr. 7.

Magyary Géza,

Kolozsvár sz. kir. város mezei
rendőr-főnöke.

— **Figyelmeztetés.** Azok, kik 1881-ben szederfalmagot óhajtanának vetni, felkéretnek ebbeli szándékukat mielőbb az alulirt felügyelőséggel tudatni. Az elvetendő mag a vetésről gondozásról szóló utasítással együtt ingyenesen küldetnék meg. 1 liter szederfalmag vetésére 40 \square öl, $\frac{1}{2}$ liter elvetésére 20 \square öl szükséges. Ezen területek különben is magvetésre alkalmas helyen mielőbb volnának felásandók és pedig kerti földben 1—1 $\frac{1}{2}$ láb, nem kerti földben 2—2 $\frac{1}{2}$ láb mélyen, feltéve, hogy az alsóbb földréteg minősége szintén megfeleljen a fennemlített czélak; továbbá, kik 1881-ben kísérlet gyanánt selyemhernyókat akarnak tenyészteni, tudassák ebbeli

szándékukat szintén az intézettel, a petét, utasítással együtt ingyenesen kapják meg. Be fog váltatni a gubó fojtott állapotban Szegszárdon, Zsablyán, Bácskában, Páncsován u. m. Nagy-Czenken 1 frt 60 kr. kiloja I-ső osztály, 70 kr., II. oszt.; sziveskedjenek az illetők a pete rendeléssel együtt tudatni, mely állomásnál kívánják beváltani a gubót. A m. kir. selyemtenyésztési felügyelőség Szegszárdon.

— A debreczeni ipar-mű-kiállítás iránt — mint értesülünk — országszerte már is nagy érdeklődés mutatkozik; e kiállítás mely főleg az ifju iparosok munkaképességéről, szorgalmáról van hivatva tanubizonyoságot tenni, meg is érdemli, hogy az iparos-osztály által melegen karoltassék fel. — Az önálló iparosok köréből is már számosan közreműködnek a kiállítás sikerülése tekintetében, minélfogva csak örömmünknek adhatunk kifejezést, hogy a munkás osztálynak újabban alkalmá nyílik megbizonyíthatni, miszerint képesség és szorgalom nála nem hiányzanak. A magunk részéről újabban felhívjuk városunk és környékének minden rendű iparosát, hogy igyekezzenek e kiállításban minél számosabban résztvenni. A debreczeni ipar-mű-kiállítás határnapjai következők: bejelentések elfogadtatnak 1881. július 1-éig. A tárgyak beküldendők július 20-tól augusztus 10-éig. Megnyitás augusztus 20-án. Miután a megnyitásig minden ügybarátnak elegendő ideje van a kiállításnak propagandát csinálni: ajánljuk e nagy fontosságú ügyet a legszélesebb körök valamint egyesek jó indulatába és hazafias pártfogásába.

+ **Gyász-hír.** Gazd. egyesületünk egyik tagja, lapunk egyik dérek munkatársa hunyt el márczius 31-én Mező-Szilváson: **Máthé Károly** gazdatársunk halt meg 63 éves korában, rohamos tüdőszélhűdés miatt. — Született a Szilágymegyei Mengő helységben; atyja e vidékben egyik uradalomban mint gazdatiszt szolgált, de korán elhalt. Gyermekei évei alatt a zilahi ref. collegiumba ment át s ennek végeztével a keszthelyi gazdasági tanintézetnek lett egyik kitünő tanítványa. Hazajöttével idősb gróf Teleki Domokos szolgálatába lépett s rövid megszakítással, mint a néhai nemes gróf jószágigazgatója fejtett ki fáradhatatlan tevékenységet az okszerű gazdaszat terén. Alig 32 évvel ezelőtt vonult pihenőre, önszerezte birtokára, a Mezőség kopár halmai közzé, hol egy kis paradicsomot teremtett maga körül erdő, szőlő, gyümölcsös ültetvényeivel s példányszerűen vezetett gazdaságával. Ifju nejét (szül. Utczás Linát) korán elvesztette s azóta három neveletlen árvája és gazdasága közt osztotta meg gondját. — Az „Erdélyi Gazda”-ban megjelent utolsó dolgozata, mult év végefele, a karikás szőlőmivelésről szól. Legyen fölötte könnyű a föld, melyet annyi gondossággal, szeretettel mivelt!

Sz. S.

— **Kinevezés.** Szolnok-Dobokamegyei gyümölcsészeti vándortanárrá a földmivelési ministerium a folyó évre Rettegi Zsigmond földbirtokost nevezte ki. —

Vidéki gazdasági tudósítás.

Szilágymegyei vidéke, 1881. április 3.

Őszi vetéseink jól teleltek, épen úgy általánosságban mondva szőlőink is, azonban a márcziusban tartó folytonos esőzések még a

mai napig sem engedték meg, hogy a tavaszi munkálatokat megkezd-
hessük, a mi felette elszomorító, mert szinte hallatlan körülmény mi-
szerént április elejével még a szó szoros értelmében ne legyen tava-
szi vetés; minek azon sanyaru következménye lesz, hogy tavaszi ka-
aszos alig fog vettetni. Széna felette drága és alig kapható, szarvas-
marha és sertés jól telelt át s mindkettőnek ára magas.

Szintay Béla.

Szerkesztői nyílt posta

D. S. urnak. Örömmel üdvözljük lapunk t. munkatársai kö-
zött. Becses cikkét a jövő szám hozza.

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd“ nyomán.)

Gabona és gyapjupiacz Budapest, 1881. április 2-től április 9-éig.

Buza üzlet jó, forgalom 80,000 metermázsa, ár 13 frt
60 krig.

Rozs üzlet közepes, forgalom 3000 metermázsa, ár 10
frt.60 krig.

Árpa üzlet közepes, forgalom 6000 metermázsa, ár:
takarmányárpa 7 frtig, seres árpa 8 frt 50 krig.

Zab üzlet keresett, ár 6 frt 65 krig.

Törökbuza üzlet jó, forgalom 6000 metermázsa, ár
6 frt 20 krig.

Gyapju üzlet még folyton bágyadt ámbár ez utolsó
hétén nagyobb mennyiség került elő eladásra.

A katona posztó gyártásra alkalmas gyapjuk ára szilárd
— míg minden egyébnemü csak is árengedmények mellett ad-
ható el. Eladatott: 600 bécsi mázsa 1-ső rendü gyapju 100
frton, 200 b. m. bacsikai, 70—80 b. m. tiszai kétnyiretű 70—80
b. m. hevesi kétnyiretű, 300 b. m. timárczikk gyapju 40 frton.

Gyárilag mosott gyapju eladatott circa 3500 kilogramm
2—2 frt 65 krig kilogrammonként.

Gabona-árak:

minimum és maximum: Budapest ápril 9. | Bécs ápril 9.

Buza	11.90—13.50 frt	10.80—13.95 frt
Rozs	10.30—10.60 frt	10.70—11.65 frt
Árpa, takarmány	6.70—7.00 frt	6.50—7.25 frt
Árpa, szeszfőzésre	7.55—8.35 frt	— — — frt
Árpa, seres	8.65—9.75 frt	8.50—10.80 frt
Zab	6.35—6.65 frt	6.50—7.30 frt
Törökbuza	5.90—6.00 frt	6.30—7.20 frt

Budapesti marhavásár április 7-ikén. Összes felhajtás
1410 drb. nagy és 1376 drb. apró marha. Ebből
eladatott 16 drb. bika, 988 db. ökör, 305 db. vágó tehén, 95
db. fejős tehén, 6 db. bival 604 darab borju, 772 darab bárány.
Árak: bika darabonként 80—125 frt, ökör páronként 160—
345 frt, vágó tehén páronként 120—235 frt, fejős tehén dara-
bonként 70—195 frt, bival páronként 130—215 frt, borju da-
rabonként 9—26 frt, bárány páronként 5—8 frt. Húsárak 100
kilonként: ökörhús 47—51.50 frt, tehénhús 43—47 frt, borju-
hús 70—90 frt, bivalhús 40—44 frt.

Bécsi marhavásár április 4-ikén. Összes felhaj-
tás 4112 drb és pedig 2350 drb. magyar, 1030 drb. lengyel
726 drb. német fajta, melyből 4106 drb. ökör és 6 drb. bival.
Árak 100 kilonként: magyar hizó 46—56 frt, lengyel 47—51
frt, német 50—56 frt, tehén 45—50 frt, bika 45—48 frt. bi-
val 44—47 frt.

Kőbányai sertésvásár április 8-án. (Az első ma-
gyar sertéshizlaló és kölcsönelőgező részvénytársaság jelen-
tése.) Az üzlet e héten is élénk vételkedv, forgalom és szilárd
árak mellett folyt le.

Jegyzett árak: magyar válogatott 220—260 kgr.
59—60 kr., 180—220 kgr. 58—59½ kr., öreg 300 kgr.
tul 56—57 kr., vidéki sertés 55—56 kr., bánati, sirmiai 200
230 kgr. 55—56 kr., Transitóban: szerb 51—52½ kr., ro-
mán 52—55 kr., tuskés 47—50 kr., fogyasztásul: tuskés 47
—50 kr., romániai kiverés 46 kr. tiszta klgm.

Takarmány árak: tengeri bánati 5.90 frt, román
6.10 frt, árpa 7.00 frt. Helybeli állomány: április 1-én
maradt: 74,879 darab; hozzá hajtattott: alvidékről hi-
zott 4661 drb., sovány 808 drb., Szerbiából 179 drb., Romá-
niából 6171 drb., magyar államvasuttal 2092 drb., a budai
vámoknál 109 drb., együtt 14,020 drb., összesen 88,899 drb.
Elhajtattott: felvidékre 215 drb., Bécsbe (m. h. 166 drb.)
2542 drb., Csehországba 1468 drb., Bodenbachon át 2785
drb., Ruttkán át 1493 drb., Dél-Németthonba stb. 172 drb.,
Budapesti fogyasztás 2609 drb., Kültelki fogyasztás 120 drb.,
magyar államvasuttal 43 drb., együtt 11,447 drb., marad ál-
lomány 77,452 drb. A részvény szállásokban 16,580 drb. van
elhelyezve.

Az egészségrendőri és transito szállások-
ban maradt ápril 1-éről 9358 drb., hozzá jött: szerbiai 179
drb., romániai, köztük 1200 drb. sovány 6171 drb., együtt
6350 drb., összesen 15,708 drb., elhajtattott 4725 drb., marad
állomány 10,983 drb. és pedig 3375 drb. szerbiai és 7608
drb. romániai. Az egészségi vizsgálatnál január 1-étől—maig
1206 drb. a fogyasztás alól kivonatott és technikai czélokra
feldolgoztatott.

Disznózsir változatlan ársban, kész áru hordóval
együtt 73 frt, ápril—május havi kötésben hordó nélkül 70—
71 frt.

Szalonna ára emelkedő, vidéki szalonna 61—62
frt, városi áru 64.50—65.50 frt, füstölt szalonna 69—
70 frt.

Bécsi sertésvásár április 5-én. Összes felhajtás
4514 drb. és pedig 1020 drb. nehéz, 1170 drb. középnehéz és
2324 drb. süldő; melyből 2002 drb. magyar, 2324 drb. orosz-
lengyel, 120 drb. szerb és 68 drb. oláh fajta. Árak 100 ki-
lonként: nehéz 54—56 frt, középnehéz 48—53 frt, süldő 35
—43 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Hirdetések.

Magnak való „NYÁRI-TÖRÖKBUZA“.

Kitünő faj, itt 3 év óta termeltetik, 1 hecto-
liter 6 forint.

Megrendelhető a

Gazdasági igazgatóságnál

Fejéregyháza,
u. p. Segesvár.

(11.) (1-1.)

VALÓDI KORÁNÉRŐ!

50 metermázsas Székely-tengeri vetőmag; (a Maros-Illyei va-
suti állomáshoz szállítva) metermázsája csak 12 frtjával zsák
nélkül eladó.

Megrendeléseket elfogad és legpontosabban teljesít, 50 kilogram-
mon felül

Lesnyeken,
u. p. Braniczka.
(10.)

Dráguss Lajos,
gazdatiszt.

(1-3.)

Meghívó közgyűlésre.

Az „Erdélyi pinoze-egylet mint kereskedelmi rész-
vénytársaság“ tizedik rendes közgyűlését f. évi
ápril 14-én délután 4 órakor, a kíségitő pénztár helyi-
ségében tartja meg. A tárgysorozat a t. cz. részvénye-
sekneknek, postai úton, külön megküldetett. A részvényes
urak felkéretnek, hogy a közgyűlést megelőzőleg 1 nap-
pal, déli 12 óráig részvényeiket az egyleti irodába (Ta-
karék-pénztári új épület-, udvar 1-ső emelet) letenni mélt-
oztassanak egyszersmind figyelmükbe ajánlatik, hogy az
alapszabályok 13. §-sa szerint, „a közgyűlés megtartha-
tására a kibocsátott és befizetett részvényeknek legalább
1/4 részt képviselő 20 részvényes tagnak jelen kell lenni“.

Kolozsvárt, 1881. márczius 21.

Az igazgató választmány.

(12.)

(1-1.)

Piaczi árak.

A heti vásár		Egy hectoliter vagy metermázsas*						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	olegy buza	rozs	árpa	zab	törökbuza	széna	szalma	tűzifa	marhahús
á r a k r a j o z á r o k b a n											
Beszterozo	ápril 5	780	610	—	—	250	350	240	120	300	36
Brassó	ápril 8	800	560	570	380	200	320	310	230	250	44
Osik-Szereda	ápril 6	800	—	525	360	275	450	220	80	200	36
Déás	ápril 5	1280	960	920	500	440	560	600	310	500	40
Déva	ápril 2	1120	850	790	—	280	440	290	160	230	44
Erzsébetváros	ápril 9	750	650	550	—	130	350	350	180	350	40
Fogaras	ápril 1	878	—	650	—	200	440	280	180	280	42
K.-Fehérvár	ápril 2	1235	1050	910	—	720	420	260	150	240	46
Sy.-Sz.-Miklós	ápril 2	1000	750	580	500	280	460	330	100	160	36
Kolozsvár	ápril 7	850	—	650	—	240	340	250	240	350	46
M.-Vásárhely	ápril 7	1000	875	860	580	250	430	300	180	450	40
Nagy-Enyed	ápril 7	930	750	630	—	126	310	380	200	260	44
N.-Szeben	ápril 8	740	590	560	480	240	330	180	100	350	44-48
Segesvár	ápril 7	750	550	550	—	250	340	200	100	180	40
S.-Sz.-György	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Régen	ápril 7	750	600	575	—	275	322 1/2	400	240	280	36
Sz.-udvarhely	ápril 5	850	750	550	—	225	400	260	60	220	40

*) A csillaggal jelölt árak metermázsásra értendők.

Mellékletek

100 darabonként 1 forint 40
krjával számíttatnak.

A hirdetés szövegét
a t. megrendelők minden
külön díj nélkül (ot-
szás szerint akarhányszor
változtathatják.

Az „Erdélyi gazda“ hirdetési díjszabályzata.

A kívánt tér megnevezése	1 1-3 1-6 1-12 1-18 1-24 1-30 1-36 1-42 1-52										
	széri hirdetésnél										
	fizetendő forint										
1/16 v. egész oldal	7	20	35	65	95	120	140	160	180	210	
1/8 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105	
1/16 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53	
1/8 v. nyolczad oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27	
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14	

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai
és

lapunk t. előfizetői

25% vagyis egy negyedrés
engedményben részesülnek
ha hirdetésük beküldésekor
tagsági vagy előfizetői
minőségükre hivat-
koznak.